

မင်းမြတ်သူရ

ရမဒါမင်းထင်

နှင့်
ဝုန်းမ

L နေ

အခန်း (၁)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်နှင့် ဂျမဒါမင်းထင်သည် မအူကုန်းဘက်သို့သွား၍ ချစ်တီးထမင်း စားသောက်ကြလေ၏။

ထိုသို့စားသောက်ရင်း ဂျမဒါမင်းထင်သည် ဆိုင်နံရံ၌ ကပ်ထားသော မြွှာညိုအငြိမ့်အဖွဲ့၏ ကြော်ငြာစာရွက်ကို ကြည့်ရှုကာ

“ဒီနေ့ည ပုဇွန်တောင် လိပ်ကန်ပန်းခြံမှာ မြွှာညို အငြိမ့်ကမယ် ဆိုပါလား၊ မြွှာညိုက အဆိုကောင်း အကကောင်း မင်းသမီးဗျ၊ ကျုပ်တို့ ဒီနေ့ည သွားကြည့်ကြရအောင်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ အပျော်အပါးအလွန်မက်သော ကျွန်ုပ်က

“ကျုပ်ကတော့ မြွှာညိုထက် ရှေ့ထွက်မင်းသမီးလေး စိန်ပိုးတီကို ပိုကြိုက်တယ်ဗျ၊ စိန်ပိုးတီက ရုပ်ချောသဘောကောင်းတဲ့အပြင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း အသက်ရှူ မှားလောက်တယ်”

ဟု ချီးမွန်းခန်းဖွင့်လိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်သည် ကျွန်ုပ်၏ စကားကို စောဒကမတက်ဘဲ ငြိမ်သက်သွားလေ၏။

ထိုနေ့ညသို့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် ဂျမဒါမင်းထင်သည် အော်စတင်ကားနက်ကလေးကို မောင်း၍ ပုဇွန်တောင် လိပ်ကန်ပန်းခြံသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ထိုခေတ်က ပုဇွန်တောင်ပန်းခြံ၌ အငြိမ့်အဖွဲ့များ၊ အရိပ်ပြပွဲများနှင့် မျက်လှည့်ပွဲ စသည့် ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲများ ပြသလေ့ ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အော်စတင်ကားလေးကို ပန်းခြံတစ်ဖက်၌ ရပ်၍
အငြိမ့်ပွဲလက်မှတ်များကို ဝယ်ယူလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ပွဲခင်းထဲသို့ရောက်ပြီး များမကြာမီ အငြိမ့်ပွဲ ပြသလေ၏။
ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့ထွက်မင်းသမီး စိန်ပိုးတီ၏ အကနှင့်အလှများကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း
သဘောကျမဆုံး ဖြစ်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ အမူအရာကိုကြည့်၍ ဂျမဒါမင်းထင်က

“ကိုယ့်လူကိုကြည့်ရတာ စိန်ပိုးတီကို အတော်သဘောကျနေပုံရတယ်၊
စိန်ပိုးတီက ကျုပ်နဲ့ ရင်းနှီးပါတယ်၊ တစ်နေ့ကြိုရင် ကိုယ့်လူနဲ့ စိန်ပိုးတီကို
မိတ်ဆက်ပေးရမယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်စိတ်အားတက်ကြွသွားပြီး

“ဂျမဒါက စိန်ပိုးတီနဲ့သိတယ် ဟုတ်လား၊ ကျုပ်နဲ့ ဒီနေ့ညပဲ
မိတ်ဆက်ပေးပါဗျာ”

ဟု တောင်းဆိုလေ၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က ရယ်မော၍

“ဒီလောက်လည်း အလျင်မလိုပါနဲ့ဦးဗျာ၊ သူများ တကာအလုပ်ချိန်မှာ
အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို အတင်းအကျပ်
မပူဆာတော့ဘဲ စိန်ပိုးတီ၏ အလှအပများကိုသာ မျက်လုံးကျွတ်မတတ်
ရှုစားနေလေ၏။

ခဏကြာလျှင် ခေါင်းဆောင်မင်းသမီး မြွှာညို ထွက်လာပြီး
အငြိမ့်သမ္ဘာအပြည့်ဖြင့် ကပြအသုံးတော်ခံလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အလှအပကိုသာ ရှုစားလိုသူဖြစ်သဖြင့် မြွှာညို၏
အကပညာကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိချေ။

အတန်ကြာသောအခါ အငြိမ့်ပွဲအတွင်းသို့ ဌာနအုပ်တစ်ဦး
ဦးဆောင်သော ပုလိပ်များရောက်ရှိလာပြီး အငြိမ့်စင်အနောက်သို့ ဝင်သွားကြောင်း
တွေ့ရလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်က ပုလိပ်များကိုကြည့်၍

“အငြိမ့်အဖွဲ့မှာ ပြဿနာတစ်ခုရှိနေပုံရတယ်၊ အငြိမ့်ကြည့်နေတုန်း
ဒီလူတွေရောက်လာတာ စိတ်ပျက်လိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ်တို့ သွားတော့မယ်”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်က ဂျမဒါမင်းထင်ကို နားမလည်ဟန်ဖြင့်ကြည့်၍

“ဘာဖြစ်လို့သွားရမှာလဲဗျ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“အငြိမ့်အဖွဲ့မှာ မှုခင်းတစ်ခုဖြစ်နေပုံရတယ်၊ ကျုပ်တို့က
အလွတ်စုံထောက်ဆိုတော့ မှုခင်းဖြစ်တဲ့နေရာမှာ မရှိတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ဟု ဆိုကာ ပွဲခင်းထဲမှ ထွက်ခဲ့လေ၏။

အငြိမ့်စင်ပေါ်၌ လူရွှင်တော်သုံးယောက်က ပရိတ်သတ်များကို
ဖြေဖျော်နေဆဲ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ ကားရှိရာသို့ လျှောက်လှမ်းသွားပြီး

“ဂျမဒါ အေးအေးဆေးဆေးပဲ လိုက်စီးပါဗျာ၊ ကျုပ်မောင်းပါမယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကားစက်ကိုနှိုး၍ ပွဲခင်းဘက်သို့
ငဲ့စောင်းကြည့်လိုက်ပြီး

“စိန်ပိုးတီလေးကို ကြည့်လို့တောင် မဝသေးဘူးဗျာ၊ ပုလိပ်တွေက
အနှောင့်အယှက်သိပ်ပေးတာပဲ၊ ဂျမဒါမင်းထင် ပုလိပ်တွေကို သိသလား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်လေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ပုဇွန်တောင်က ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်ပါ။ ကျုပ်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့
မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“အငြိမ့်အဖွဲ့မှာ ဘယ်လိုအမှုမျိုးဖြစ်သလဲမသိဘူးနော်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က

“မကြာခင် ကျုပ်တို့သိရမှာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဘယ်လိုသိရမှာ ဂျမဒါ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က အနောက်ဘက်သို့
ငဲ့စောင်းကြည့်၍

“စိန်ပိုးတီ ... ပုန်းမနေပါနဲ့တော့၊ ခင်ဗျားအတွက်
အန္တရာယ်မရှိတော့ပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်၏ အမူအရာကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အံ့သြစွာဖြင့်
ကားအနောက်ခန်းသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်တို့ကားအနောက်ခန်းမှ စိန်ပိုးတီဆိုသော မိန်းမလှလေး
ထွက်လာလေ၏။ အငြိမ့်မင်းသမီး စိန်ပိုးတီသည် အဘယ်ကြောင့်
ကားအနောက်ခန်းသို့ ရောက်ရှိနေသည် မသိချေ။

စိန်ပိုးတီဆိုသော မိန်းမလှလေးက ဂျမဒါမင်းထင်ကို ကြည့်၍

“ပိုးတီ ကားအနောက်ခန်းမှာ ပုန်းခိုနေတာ ဂျမဒါ
ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲဟင်”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“ဒါမခက်ပါဘူးဗျာ၊ အငြိမ့်ကနေတုန်း ပွဲခင်းထဲကို

ပုလိပ်တွေရောက်လာတယ်၊ ပုလိပ်တွေကို ခေါင်းဆောင် မင်းသမီးမြနွာညိုက ဆီးကြိုညှော်ခံနေတာတွေ့ရတယ်၊ စိန်ပိုးတီကိုတော့ မတွေ့ရဘူး၊ ဒီကတည်းက စိန်ပိုးတီ မှုခင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီလို့တွက်မိတယ်၊ ဒီထက်ပိုပြီး သေချာသွားတာက ကျုပ်ကားထဲကိုဝင်ဝင်ချင်း မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ပေါင်းဒါရနဲ့ကိုရတယ်၊ စပယ်ပန်းရနံ့ပေါင်ဒါကို စိန်ပိုးတီစွဲစွဲမြဲမြဲသုံးတာလည်း ကျုပ်မှတ်မိနေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စိန်ပိုးတီက သဘောကျဟန်ဖြင့် ရယ်မော၍

“ဂျမဒါ သိပ်တော်တာပဲ၊ ပွဲခင်းထဲကို

ပုလိပ်တွေရောက်လာမယ်ဆိုတဲ့သတင်းကို ကျွန်မ ကြိုပြီးသိခဲ့တယ်၊ ဒါကြောင့် အချိန်မီလေး ထွက်လာနိုင်ခဲ့တယ်၊ လိပ်ကန်ပန်းခြံနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကိုရောက်တော့ ဂျမဒါရဲ့ကားကို ကျွန်မ မှတ်မိလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကားထဲမှာ တိတ်တိတ်လေး ပုန်းနေခဲ့တာပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မိန်းမလှလေး စိန်ပိုးတီ၏

ချစ်စဖွယ်အသံလေးကို နားစိုက်ထောင်နေမိ၏

ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“စိန်ပိုးတီမှာ ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ စိန်ပိုးတီက စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့်

“ကျွန်မတို့ တစ်ခုခုစားရင်း အေးအေးဆေးဆေး ပြောချင်တယ်၊

တစ်နေရာကိုမောင်းပါလား ဂျမဒါ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က ပြည်လမ်းရှိ တရုတ်ဟိုတယ်တစ်ခုသို့

မောင်းလေ၏။ ဟိုတယ်သို့ရောက်သောအခါ စားသောက်ဖွယ်ရာများ
မှာကြားပြီးနောက် စိန်ပိုးတီက

“ဂျမဒါ တရုတ်မောင်ကြိုင်ဆိုတဲ့ လူရှုပ်ကြီးကို သိတယ် မဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က

“ပုဇွန်တောင် ညောင်တန်းမှာနေတဲ့ တရုတ်မောင်ကြိုင်ကို
ပြောတာမဟုတ်လား”

ဟု ပြောလေရာ စိန်ပိုးတီက ခေါင်းညိတ်၍

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူ့ခိုးလက်ခံလုပ်ပြီး ကြီးပွားနေတဲ့မောင်ကြိုင်ကို
ပြောတာပါ။ ဒီလူကြီး လွန်ခဲ့တဲ့နေ့က အသတ်ခံရပြီး သေပြီရှင်၊ သူသေတာ
အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ သူ့အိမ်ပြတင်းပေါက်မှာ ထင်ရှားတဲ့လက်ဝါးရာကြီးတစ်ခု
ကျန်နေခဲ့တယ်၊ အဲဒီ လက်ဝါးရာကြီးကို စီအိုင်ဒီက လက်ဗွေ ကျွမ်းကျင်သူတွေနဲ့
စစ်ဆေးကြည့်တော့ ကျွန်မရဲ့လက်ဝါးရာဖြစ်နေတယ်ဆိုပဲရှင်”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က စိန်ပိုးတီကို ငဲ့စောင်းကြည့်၍

“စိန်ပိုးတီက တရုတ်မောင်ကြိုင်နဲ့ သိကျွမ်းလို့လား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ စိန်ပုတီးက ခေါင်းခါယမ်း၍

“သူ့ခိုးလက်ခံလူကြီးနဲ့ ကျွန်မ ပတ်သတ်စရာ
ဘာအကြောင်းမှမရှိပါဘူးရှင်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလူကြီးရဲ့မှန်ပြတင်းမှာ
ကျွန်မရဲ့လက်ဝါးရာက ဘာကြောင့် ထင်ကျန်ရစ်တာလဲဆိုတာ မသိပါဘူးရှင်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဒီသတင်းကို စိန်ပိုးတီ ဘယ်လိုသိတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ စိန်ပိုးတီက ရယ်မော၍

“ပုဇွန်တောင်ဂတ်မှာ ကျွန်မကို အသေအလဲ ပိုးပန်းနေတဲ့
ပုလိပ်သားတစ်ယောက်ရှိတယ်ရှင်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မကို ဒီနေ့ညနေ ပုလိပ်တွေက
လာဖမ်းမယ်ဆိုတာတောင် ကြိုသိနေခဲ့တယ်၊ ကျွန်မ ဒီနေ့ညကမဲ့ပွဲကိုတောင်
ဖျက်မယ် စိတ်ကူးထားသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပရိတ်သတ်ကို စော်ကားသလိုဖြစ်မှာ
စိုးလို့ ကျွန်မ ကြိုးစားပြီး ကပြခဲ့တာပါ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က စိန်ပိုးတီကိုကြည့်၍

“စိန်ပိုးတီရဲ့စကားက အမှန်ပဲဆိုရင်တော့ တရုတ်
မောင်ကြိုင်သေတဲ့ကိစ္စမှာ စိန်ပိုးတီကို လူသတ်တရားခံအနေနဲ့
လုပ်ကြံချင်တဲ့သူရှိနေပြီ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ဆက်လက်၍

“စိန်ပိုးတီမှာ ရန်သူရှိသလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ စိန်ပိုးတီက ခေါင်းခါယမ်းလေ၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင်က စိန်ပိုးတီကိုကြည့်၍

“စိန်ပိုးတီရဲ့အမှုကို ကျုပ် ကူညီဖြေရှင်းပေးမှ ဖြစ်တော့မယ်”

ဟု ဆိုလိုက်၏ ။

ကျွန်ုပ်သည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ စကားကြောင့် ရင်ထဲတွင်ကြိတ်၍
ဝမ်းသာသွားလေ၏ ။ အငြိမ့်မင်းသမီးလေး စိန်ပိုးတီနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မည့်
အခွင့်အရေးရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအခါ စိန်ပိုးတီက

“ဝမ်းသာလိုက်တာ ဂျမဒါရယ်၊ ဂျမဒါကို အားကိုးပါတယ်၊ ကျွန်မ
အပြစ်မရှိဘဲ ထောင်နန်းမစံချင်ပါဘူး”

ဟု ပြောပြလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က စိန်ပိုးတီကို ကြည့်၍

“စိန်ပိုးတီ ဒီည ဘယ်ကိုသွားမယ် စိတ်ကူးသလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ စိန်ပိုးတီက

“မနက်မိုးလင်းရင် သံလျင်က အဒေါ်ဆီမှာ သွားရှောင်ပုန်းမယ်

စိတ်ကူးထားပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ဒါဆိုရင် စိန်ပိုးတီ နောက်တစ်နေ့မှာ အဖမ်းခံရမှာပဲ၊ ပုလိပ်တွေက

စိန်ပိုးတီအဒေါ်ရှိတဲ့အရပ်ကို စုံစမ်းပြီးလိုက်လာမှာပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ စိန်ပိုးတီက ထိတ်လန့်ဟန်ဖြင့်

“ဟင် ... ဒါဆိုရင် ပိုးတီ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ”

ဟု ရေရွတ်လေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“စိန်ပိုးတီ ကျုပ်နဲ့လိုက်ပြီး နေနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အိမ်မှာ

ကျုပ်နဲ့ကျုပ်မိတ်ဆွေ ကိုမိုးကောင်းတို့ နေထိုင်ကြတယ်၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေ

ကိုမိုးကောင်းက စိန်ပိုးတီရဲ့ပရိတ်သတ်တစ်ယောက်ပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စိန်ပိုးတီက ကျွန်ုပ်ကို အပြုံးနှင့်

နှုတ်ဆက်လိုက်လေရာ ကျွန်ုပ်၏ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ခါသွားလေ၏။

စိန်ပိုးတီက ဆက်လက်၍

“ပိုးတီကို ပုလိပ်လက်ကလွတ်အောင် ကူညီပေးတာ

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်သည် တရုတ်တန်းအနီးရှိ

ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ဝင်ကာ စိန်ပိုးတီအတွက် လိုအပ်သော အမျိုးသမီး
အသုံးအဆောင်အချို့ကို ဝယ်ယူစေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာတိုက်ခန်းသို့ မင်းသမီးစိန်ပိုးတီကို
ခေါ်ဆောင်လာလေ၏။

xxxxxxxxxx

ကျွန်ုပ်တို့သည် စိန်ပိုးတီကို တိုက်ခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်လာပြီးနောက်
အခန်းလွတ်တစ်ခု၌ သူမကို နေထိုင်စေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့ထဲသို့ လမ်းလျှောက်ထွက်ခဲ့လေ၏
။ ဂျမဒါမင်းထင်က

“ကိုယ့်လူ အင်မတန်ကြိုက်တဲ့ စိန်ပိုးတီတော့ ကျုပ်တို့ အိမ်ပေါ်ကို
ရောက်နေပြီ၊ စိန်ပိုးတီကို နယ်နယ်ရရထင်ပြီး သွားမစမ်းလိုက်နဲ့နော်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်က ရယ်မော၍

“ဂျမဒါကလည်း ကျုပ်ရဲ့အကျင့်စာရိတ္တကို သိသားနဲ့၊
အထင်သေးလိုက်တာဗျ၊ ဂျမဒါ မျက်နှာပျက်အောင် ကျုပ် မလုပ်ပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ကျုပ်မျက်နှာပျက်တာ အရေးမကြီးဘူး၊ စိန်ပိုးတီက လှသလောက်
ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်က
လွန်စွာအံ့သြသွားပြီး

“ကြောက်စရာကောင်းတယ် ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က

“ကျုပ်နဲ့ စိန်ပိုးတိ သိကျွမ်းကာစက စိန်ပိုးတိ ထောင်က

ထွက်လာကာစဉ်၊ စိန်ပိုးတိဟာ လူသတ်မှုနဲ့ ထောင်ဒဏ်(၇)နှစ် ကျခဲ့တယ်။

သူ့ကိုစော်ကားဖို့ကြိုးစားတဲ့ စက်သူဌေးသားတစ်ယောက်ကို ဓားနဲ့ထိုးသတ်ခဲ့တယ်။

ထောင်ကလွတ်လာတဲ့ စိန်ပိုးတိဟာ အငြိမ့်လောကကို ပြန်ဝင်ဖို့ကြိုးစားရင်းနဲ့ သူ့ကို

အထင်သေးတဲ့ အငြိမ့်ထောင်ဆရာတစ်ယောက်နဲ့ ပြဿနာဖြစ်သေးတယ်။

ဒီကိစ္စကြောင့် ကျုပ်နဲ့ စိန်ပိုးတိ သိကျွမ်းခဲ့ရတာ ပဲ”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်ုပ်သည် မိန်းမလှလေး စိန်ပိုးတိကို

ထိတ်လန့်သွားပြီး

“အမလေး ... သူ့ကိုမစရဲတော့ဘူး၊ ဗိုက်ထဲမှာ ယားလာပြီ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က သက်ပြင်းချ၍

“စိန်ပိုးတိဟာ ဟောဟောခိုင်းခိုင်းလုပ်တတ်ပေမယ့် မုသားတော့

မပြောတတ်ဘူးဗျ၊ ဒါကြောင့် သူ့စကားကို ယုံကြည်ပြီး ကူညီဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ၊

မနက်ဖြန် ပုဇွန်တောင်ဂတ်က ဌာနအုပ်ဦးဘကြိုင်နဲ့ ကျုပ်သွားတွေ့မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ဂျမဒါမင်းထင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်၍

“စိန်ပိုးတိရဲ့လက်ရာက ဘာဖြစ်လို့ သေသူတရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့

မှန်ပြတင်းမှာရှိနေတာပဲ၊ စိန်ပုတီးကိုယ်တိုင် မောင်ကြိုင်နဲ့ ကင်းမှကင်းရဲ့လား”

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“စိန်ပိုးတိဟာ ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ မိန်းမ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူ့စိတ်ဓာတ်ကို

ကျုပ်သိတယ်၊ သူ့ကိုအထင်သေးပြီး စော်ကားလို့မရဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက်တွင်မူ ကျွန်ုပ်တို့သည် တရုတ်တန်း၌

လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီး အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။

စိန်ပိုးတီ၏ အိပ်ခန်းတံခါး ပိတ်ထားသဖြင့် သူမ အိပ်ပျော်နေပုံရ၏။

xxxxxxxxxx

နောက်တစ်နေ့သို့ရောက်သောအခါ စိန်ပိုးတီသည် အိပ်ရာမှ ဦးစွာထပြီး ကျွန်ုပ်တို့စားသောက်ရန် ထမင်းကြော်နှင့် ကြက်ဥကြော်လေ၏။

ကော်ဖီတစ်အိုးကိုလည်း အသင့်ဖျော်ထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဂျမဒါမင်းထင်သည် နံနက်စာစားပြီးနောက် ပုဇွန်တောင်ဂတ်သို့ သွားကာ ဌာနအုပ်ဦးဘကြိုင်နှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံလေ၏။

ဦးဘကြိုင်သည် ဂျမဒါမင်းထင်ကိုမြင်သောအခါ ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်လေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်က ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်ကိုကြည့်၍

“အငြိမ့်မင်းသမီး စိန်ပိုးတီကို ဘာကြောင့်ဖမ်းဆီးဖို့ ကြိုးစားရတာ လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ဂျမဒါမင်းထင်ကို အံ့သြဟန်ဖြင့်ကြည့်၍

“ဂျမဒါ တော်တော်လျင်တာပဲ၊ စိန်ပိုးတီအကြောင်းကို သိတာမြန်လိုက်တာ၊ စိန်ပိုးတီဟာ ရုပ်ကလေးလှသလောက် အတော်ရက်စက်တာပဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ရက်က တရုတ်လူရှုပ် မောင်ကြိုင်ကို သတ်သွားခဲ့တယ်၊ ထောင်ထဲကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်သွားရတော့မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါ မင်းထင်က

“စိန်ပိုးတီဟာ လူသတ်သမားဆိုတာ ဘယ်လို သက်သေပြမှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ပိုင်နိုင်သော အမူအရာဖြင့်

“တရုတ်လူရှုပ်မောင်ကြိုင် အသတ်ခံရတယ်ဆိုတော့
ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီး မောင်ကြိုင်ရဲ့ ညောင်တန်းက အိမ်ကြီးကို
သွားစစ်ဆေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ မောင်ကြိုင်ရဲ့ အိမ်ပြတင်းပေါက်မှန်မှာ
လက်ဝါးရာကြီးတစ်ခုကို ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်
အင်းစိန်ထောင်က လူဆိုးမှတ်တမ်းမှာ စစ်ဆေးကြည့်တော့ အငြိမ့်မင်းသမီး
စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ရာ ဖြစ်နေတယ်။ စိန်ပိုးတီဟာ သွေးအေးအေးနဲ့သတ်သွားတာ
ထင်ရှားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့တော့ စိန်ပိုးတီ ပြေးလို့မလွတ်တော့ဘူး၊
ထောင်ထဲကို ဒုတိယအကြိမ် သွားရတော့မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“လူရှုပ်မောင်ကြိုင်ရဲ့အိမ်မှာ တွေ့ရတဲ့ လက်ဝါးရာကို
ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ။ ထိုအခါ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က

“အင်းစိန်ထောင်က လက်ဗွေမှတ်တမ်းက လက်ရာနဲ့
တစ်ထေရာတည်းပါပဲဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်ကို ကြည့်၍

“ဦးဘကြိုင် ကျုပ်ကို တစ်ခုကူညီပါ။ အင်းစိန်ထောင်က ယူလာတဲ့
အစိုးရ လက်ဗွေမှတ်တမ်းကပုံကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့
တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့မှန်ပြတင်းက လက်ရာကိုလည်း ကျုပ်လိုချင်တယ်။
လက်ရာနှစ်ခုကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ကျုပ်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ချင်လို့ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ဂျမဒါမင်းထင်ကို
အံ့သြဟန်ဖြင့်ကြည့်၍

“ဂျမဒါမင်းထင် ဒီအမှုနဲ့ပတ်သတ်နေလို့လား၊ အငြိမ့်မင်းသမီး

စိန်ပိုးတီဘက်က လုပ်ပေးမယ်ဆိုရင်တော့ အချိန်ကုန်တာပဲ အဖတ်တင်လိမ့်မယ်၊
အမှုက သိပ်ထင်ရှားနေတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အင်းစိန်ထောင်က လက်ဗွေမှတ်တမ်းနဲ့
တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့မှန်က လက်ဝါးရာကို ကြည့်ချင်တယ်ဗျာ၊ ဦးဘကြိုင်
ကူညီပေးပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ဂျမဒါမင်းထင်ကို တားဆီး၍
မရတော့သဖြင့် စိတ်လျှော့လိုက်ပြီး

“ဂျမဒါမင်းထင် ဒီလောက်တောင် စိတ်အားထက်သန်နေရင်လည်း
ကျုပ်ကူညီပါ့မယ်၊ ကျုပ်မှာ လက်ဗွေနှစ်ခုကို ဓာတ်ပုံရိုက်ထားတာ ရှိပါတယ်၊
လိုလိုမယ်မယ် ဓာတ်ပုံပိုပြီး ရိုက်ထားတဲ့အတွက် ဂျမဒါမင်းထင်ကို
ပေးလိုက်လို့ရပါတယ်”

ဟု ဆိုကာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်သည် ဂျမဒါမင်းထင်အား
လက်ဗွေဓာတ်ပုံနှစ်ပုံကို ပေးလိုက်လေ၏။

ဦးဘကြိုင်က

“ဒီအမှုနဲ့ပတ်သတ်ပြီး ထူးခြားမှုရှိရင် ကျုပ်တို့ကို ပြောပါဦးဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့အိမ်ကို ကျုပ်ကြည့်ချင်သေးတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က

“မနက်ဖြန် တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့အိမ်ကို သွားမယ်၊ ဂျမဒါမင်းထင်
နံနက်စောစော ပုဇွန်တောင်ဂတ်ကို လာခဲ့ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် ဌာနအုပ်
ဦးဘကြိုင်ထံမှ ပြန်ခဲ့လေ၏။ အပြန်လမ်း၌ ကျွန်ုပ်က

“ဂျမဒါက ပုလိပ်တွေကို တော်တော်ပိုင်တယ်နော်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က ရယ်မော၍

“သူတို့လိုအပ်တဲ့အခါ ကျုပ်က အကူအညီတွေ အများကြီး
ပေးခဲ့ဖူးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဂျမဒါမင်းထင် အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ လမ်းခရီး၌
စိန်ပိုးတီ စားသောက်နိုင်ရန် ထမင်းနှင့် ဟင်းများကို ဝယ်ယူလာလေ၏။
အိမ်သို့ရောက်လျှင် စိန်ပိုးတီနှင့်အတူတူ နေ့လယ်စာ စားကြလေ၏။

“စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ရာက တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့ မှန်ပြတင်းမှာ
ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊ ကျုပ် ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်နဲ့ တွေ့ပြီးပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စိန်ပိုးတီက မျက်နှာပျက်သွားပြီး

“ပိုးတီ တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့အိမ်ကို လုံးဝမသွားဘူး ဂျမဒါ၊ ဘာဖြစ်လို့
အဲဒီ အိမ်ကမှန်မှာ ပိုးတီရဲ့လက်ရာကျန်ရစ်ရတာ လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က စိုးရိမ်သောကဖြစ်နေသော
စိန်ပိုးတီကို လက်ကာပြ၍

“ခေါင်းအေးအေးထားပါ၊ ဒီပြဿနာကို ကျုပ်ဖြေရှင်းပေးပါ့မယ်၊
လောလောဆယ် စိန်ပိုးတီရဲ့ လက်ရာကို ကျုပ်လိုချင်တယ်”

ဟု ဆိုကာ လက်ရာမှတ်တမ်းပြုလုပ်ရန် လက်ဗွေရာယူသော
ကိရိယာများကို ယူလိုက်၏။

ထို့နောက် မှန်တစ်ချပ်ပေါ်တွင် မင်ရည်များကို သုတ်လိမ်း၍ စိန်ပိုးတီ၏ သွယ်ပြောင်းသော လက်လေးချောင်းကို ဂျမဒါမင်းထင်ကိုယ်တိုင် ဆုပ်ကိုင်ကာ မှန်ချပ်ပေါ်၌ ဖိကပ်လိုက်၏ ။

ပြီးနောက် စက္ကူဖြူတစ်ရွက်ပေါ်တွင် စိန်ပိုးတီ၏ လက်များကို ဖိကပ်လိုက်ရာ စက္ကူပေါ်တွင် သူမ၏ လက်လေးချောင်းရာကို ရရှိလေ၏ ။

ကျန်သော လက်မကြီးကို မင်သုတ်ထားသော မှန်ချပ်၌ ဖိကပ်ပြီး စက္ကူပေါ်တွင် ကူးယူပြန်၏ ။

ဤနည်းအတိုင်း ကျန်သော လက်ဝါးတစ်ဖက်ကိုလည်း လက်ဗွေရာများ ရယူလိုက်၏ ။

ပြီးနောက် ဂျမဒါမင်းထင်သည် ပထမအကြိမ်ကဲ့သို့ လက်လေးချောင်းတစ်ကြိမ် လက်မကြီးကိုတစ်ကြိမ် ရယူခြင်း မရှိဘဲ သူမ၏ လှပသော လက်ချောင်းငါးချောင်းကို မင်တွင်နှိပ်၍ စက္ကူတွင် ပုံဖော်စေ၏ ။

ထိုသို့ လက်ဝါးနှစ်ဖက်စလုံးရယူပြီးသောအခါ ဂျမဒါမင်းထင်ထံ၌ စိန်ပိုးတီ၏ လက်ဝါးရာ လေးခုရရှိလေ၏ ။ လက်ဝါးရာနှစ်ခုမှာ လက်ချောင်းလေးချောင်းကိုတစ်ကြိမ် လက်မကြီးကိုတစ်ကြိမ် နှိပ်ယူထားခြင်း ဖြစ်၏ ။

ကျန်သော လက်ဝါးရာနှစ်ခုမှာ လက်ချောင်းငါးချောင်းကို တစ်ကြိမ်တည်း မင်တွင်နှိပ်၍ စက္ကူပေါ်တွင် ကူးယူထားခြင်းဖြစ်၏ ။

ဂျမဒါမင်းထင် လက်ဝါးရာယူထားသော စက္ကူလေးရွက်ပေါ်တွင် စိန်ပိုးတီ၏ လက်မှတ်နှင့်နေ့စွဲကို ရေးထိုးစေ၏ ။ ပြီးနောက် စိန်ပိုးတီ၏ လက်ဝါးရာ စက္ကူလေးရွက်ကို အံဆွဲထဲ၌ သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး

“စိန်ပိုးတီမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတဲ့သက်သေတွေရပြီ၊

ကျုပ်အေးအေးဆေးဆေး လေ့လာကြည့်ရင် အဖြေထွက်လာမှာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

ဂျမဒါမင်းထင်သည် ခဏကြာလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် စိန်ပိုးတို့ကို ဧည့်ခန်း၌ နေထိုင်စေပြီး ၎င်းတစ်ကိုယ်တည်း အလုပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။

ခဏကြာလျှင် ဂျမဒါမင်းထင်သည် အလုပ်ခန်းထဲမှ မှန်ဘီလူးနှင့် လက်ဝါးရာများကိုယူ၍ ပြန်ထွက်လာပြီး

“စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ဝါးရာတွေကို မှန်ဘီလူးနဲ့ လေ့လာကြည့်တော့ လက်ညှိုးနေရာမှာ အဖြူစင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်၊ စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ညှိုးမှာ ဒဏ်ရာရှိမယ်ထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စိန်ပိုးတီက ခေါင်းညိတ်၍

“လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဈေးမှာ ဈေးရောင်းရင်း လက်ညှိုးကို ဓားထိသွားတာပါ ဂျမဒါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ထောင်ကလွတ်ပြီး ၂ နှစ်အကြာမှာဖြစ်တဲ့ဒဏ်ရာပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟု မေးမြန်းလေရာ စိန်ပိုးတီက

“ဟုတ်ကဲ့”

ဟု ဖြေလေ၏။

ထိုနေ့ညနေသို့ရောက်သောအခါ ဂျမဒါမင်းထင်သည် ကျွန်ုပ်ကိုခေါ်ကာ အနီးအနားရှိ ကာကာဆိုင်၌ ထိုင်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်က လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်သောက်၍

“အမှုအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ဂျမဒါ”

ဟု မေးမြန်းလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က

“စိန်ပိုးတီမှာ အပြစ်မရှိဘူးဗျ၊ သူ လွတ်မှာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍

“ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ တရုတ်မောင်ကြိုင်ရဲ့အိမ်က မှန်မှာ

စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ဗွေရာရှိနေသလဲ၊ အင်းစိန်က လက်ဗွေ ပါရဂူက ဒီလက်ရာဟာ
စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ရာလို့အတည်ပြုရင် သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လွတ်နိုင်မှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်၊ လက်ဗွေအရာရှိရဲ့စကားဟာ ဥပဒေအရ
အကျွမ်းဝင်တာ ကျုပ်လက်ခံတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီအမှုမှာ စိန်ပိုးတီအပြစ်မရှိဘူးလို့
ကျုပ်ယုံကြည်တယ်၊ သူ့ကို မလွတ်လွတ်အောင် လုပ်ရမှာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေတော့၏။

xxxxxxxxxx

အခန်း (၂)

နောက်တစ်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် ဂျမဒါမင်းထင်သည်
ပုဇွန်တောင်ဂတ်သို့ အော်စတင်ကားလေးဖြင့် ထွက်ခဲ့လေ၏။

ပုဇွန်တောင်ဘက်၌ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်နှင့်အတူ လူလတ်ပိုင်းအရွယ်
လူတစ်ဦးကို တွေ့ရလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင် ထိုသူနှင့်အတူ
ကားပေါ်သို့တက်လာပြီး ကားပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလေ၏
။

ထိုသူသည် အင်းစိန်ထောင်မှ လက်ဗွေအရာရှိ အေးသိန်းဆိုသူ ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်တို့သည် လူသတ်မှုဖြစ်ပွားရာ ပုဇွန်တောင် ညောင်တန်းရှိ တရုတ်သူဌေး
မောင်ကြိုင်၏ အိမ်သို့ သွားလေ၏။

တရုတ်လူရှုပ်မောင်ကြိုင်၏ အိမ်မှာ ပုဇွန်တောင် ညောင်တန်း၌
အခမ်းနားအထည်ဝါဆုံးဖြစ်၏။

လူရှုပ်မောင်ကြိုင်၏ အိမ်ရှေ့၌ ပုလိပ်သားတစ်ဦး
ကြိုတင်စောင့်ကြိုနေပြီး ကျွန်ုပ်တို့အား ခြံထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။

ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်သည် အိမ်ထဲသို့မဝင်သေးဘဲ အိမ်၏
နံဘေးမှပတ်ကာ ပြတင်းပေါက်တစ်ခုအနီးသို့သွား၍

“ဟောဒီပြတင်းပေါက်ကမှန်မှာ စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ဝါးရာကို တွေ့ရတာ ပဲ၊
လက်ရာပါတဲ့ မှန်ချပ်ကိုတော့ ပုလိပ်က ဖြုတ်ယူထားတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုပြတင်းပေါက်၌ မှန်တစ်ချပ်

လစ်ဟာနေကြောင်းတွေ့ရ၏။

ဂျပန်မင်းထင်သည် မှန်ပြတင်းပေါက်ကို သေချာစွာကြည့်ရှု၍

“အိမ်ထဲကို သွားကြမယ်ဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။

လူရှုပ်မောင်ကြိုင်၏ အိမ်ထဲတွင် တန်ဖိုးကြီးသော

အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများနှင့် တန်ဆာဆင်ထားသော်လည်း တစ်အိမ်လုံး

ရှုပ်ပွနေကြောင်း တွေ့ရ၏။

ဂျပန်မင်းထင်က ဧည့်ခန်းထဲရှိ စားပွဲတစ်လုံးကို မွေနှောက်ရှာဖွေပြီး
စာရင်းစာအုပ်ကြားထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို ယူ၍ ကြည့်လေ၏။

ပြီးနောက် ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်လက်သို့ စာရွက်ကို ထည့်၍

“ဒါ အရေးပါတဲ့စာရွက်ပဲဗျ၊ ဦးဘကြိုင် ဖတ်ကြည့်ပြီးပြီလား”

ဟု မေးမြန်းလေရာ ဦးဘကြိုင်က ခေါင်ခါယမ်း၍

“မဖတ်ရသေးဘူးဗျာ၊ တစ်အိမ်လုံးက သဲလွန်စတွေထက်

ပြတင်းပေါက်က အငြိမ့်မင်းသမီးရဲ့ လက်ဝါးရာကိုပဲ အာရုံစိုက်နေမိတယ်၊

ကျုပ်စိတ်ကူးမှန်သွားတာပေါ့ဗျာ၊ အခုတော့တရားခံက စိန်ပိုးတီဆိုတာ ရှင်းနေပြီပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်လက်မှ စာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ

စာရွက်စုတ်တစ်ရွက်၌ လွန်စသည့်ဖျင်းသော လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားကြောင်း
တွေ့ရ၏။

“ဒီနေ့ည ၉ နာရီ ရောက်အောင်လာခဲ့မယ်၊

ဈေးကို တစ်ခါတည်းဖြတ်ပေးပါတော့”

(S) ၂-၂-၂၀

ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။

ထိုစာ၏ အောက်ပိုင်း၌ (S) ဟူ၍ လက်မှတ်ရေးထိုးထား၏။

ဂျမဒါမင်းထင်က

“တရုတ်လူရှုပ်မောင်ကြိုင်က တိတ်တိတ်ပုန်း

သူခိုးလက်ခံလုပ်နေတယ်ဆိုတော့ သူ့ကို တရားမဝင်ပစ္စည်းရောင်းတဲ့လူက
ချိန်းဆိုတာ ဖြစ်မယ်၊ စာမှာ နေ့စွဲပါတယ်ဗျ၊ နေ့စွဲ အရဆိုရင်
လူရှုပ်မောင်ကြိုင်သေတဲ့နေ့ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ခေါင်းညိတ်၍

“နေ့စွဲကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူရှုပ်မောင်ကြိုင်သေတာ
သူခိုးပစ္စည်းရောင်းတဲ့သူနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ အငြိမ့်မင်းသမီး စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ချက်ဆိုတာ
လယ်ပြင်ဆင်သွားသလို ရှင်းနေပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ထင်မြင်ချက် ပိုပြီးတိကျ
သေချာအောင် အင်းစိန်ထောင်က လက်ဗွေအရာရှိ ကိုအေးသိန်းကိုတောင် ဒီနေ့
ဖိတ်ခေါ်ထားတယ်”

ဟု ပြောလေရာ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“မကြာမီ တရားခံဘယ်သူဆိုတာ ရှင်းလင်းသွားပါလိမ့်မယ်၊ ဒါနဲ့
သေသူကို တိုက်ခိုက်သွားတာ ဘယ်လိုလက်နက်နဲ့လဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က

“ကြေးပန်းအိုးတစ်အိုးပါ၊ ပန်းအိုးမှာ သွေးတွေပေနေတာ တွေ့ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဂျမဒါမင်းထင်က

“ပန်းအိုးမှာ လက်ဗွေရာမတွေ့ဘူးလား”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ပန်းအိုးက လက်ဗွေရာက မသဲကွဲဘူး ဂျမဒါ၊ ဒါပေမယ့် ပန်းအိုးက အဓိကမဟုတ်ပါဘူး၊ မှန်ပြတင်းကလက်ရာက တရားခံ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ထင်ရှားနေတာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က ဦးဘကြိုင်မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်၍

“ဒီမှာ ဦးဘကြိုင်၊ လူသတ်မှုတရားခံအစစ်အမှန်ကို ဖမ်းဆီးဖို့ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ပုလိပ်တွေသာမကဘူး၊ နိုင်ငံသားအားလုံးမှာ တာဝန်ရှိတယ်၊ ကျုပ်က စုံထောက်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် ပိုပြီးတာဝန်ရှိတယ်၊ အငြိမ့်မင်းသမီး စိန်ပိုးတီဟာ တရားခံအစစ်အမှန်ဆိုရင် ဖမ်းဆီးဖို့သင့်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် စိန်ပိုးတီမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဖမ်းဝရမ်းကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပေးရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဌာနအုပ်ဦးဘကြိုင်သည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ မျက်နှာကို မယုံနိုင်ဟန်ဖြင့်

“ဗျာ ... စိန်ပိုးတီက လူသတ်မှုတရားခံမဟုတ်ဘူးဟုတ်လား၊ ဒီလောက်ခိုင်လုံတဲ့လက်ဗွေရာကို ရထားတာတောင် ဂျမဒါမင်းထင်က စိန်ပိုးတီဘက်က ရပ်တည်နေပါလား၊ စိန်ပိုးတီဟာ အပြစ်အမရှိဘူးဆိုရင် သူဖြေရှင်းရဲရမှာပေါ့၊ သူ ဘာလို့ တရားခံပြေးလုပ်နေသလဲ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ဂျမဒါမင်းထင်က

“စိန်ပိုးတီမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားကို ကျုပ်သက်သေပြမယ်”

ဟု ဆိုကာ အင်းစိန်ထောင်မှရရှိသော လက်ဗွေရာနှင့် တရုတ်မောင်ကြိုင်၏ မှန်၌ ထင်ကျန်ရစ်သော လက်ဗွေရာနှစ်ခုကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်လေ၏။

ထိုအခါ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်၍ နားထောင်နေသော လက်ဗွေအရာရှိ
အေးသိန်းက

“ဒီလက်ဗွေရာနှစ်ခုကို ကျုပ်စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ လက်ဗွေရာနှစ်ခုဟာ
ခွဲလို့မရအောင် တစ်သဝေမတိမ်းတူညီတယ်၊ ကျုပ်လို လက်ဗွေအရာရှိထက်ပိုပြီး
ဘယ်သူမှ တိတိကျကျ မပြောနိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏ ။

လက်ဗွေအရာရှိ အေးသိန်းသည် ထိုစကားကို ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားဟန်ဖြင့်
ပြောလိုက်လေ၏ ။ ဂျပဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“လက်ဗွေအရာရှိဟာ လက်ဗွေအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပေမယ့်
ယုတ္တိရှိမရှိတော့ စုံထောက်ထက်ပိုမသိနိုင်ဘူး၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခုမေးမယ်၊
လက်ဗွေယူတဲ့အခါမှာ လက်ငါးချောင်းစလုံး မင်မှာနှိပ်ပြီး တပြိုင်တည်းယူသလား၊
လက်လေးချောင်းတစ်ကြိမ်၊ လက်မကြီးကိုတစ်ကြိမ် နှိပ်ပြီးယူသလား”

ဟုမေးမြန်းလေ၏ ။ ထိုအခါ လက်ဗွေအရာရှိ ကိုအေးသိန်းက

“လက်လေးချောင်းတစ်ကြိမ်၊ လက်မကြီးကိုတစ်ကြိမ် နှိပ်ပြီးယူတာပေါ့၊
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ လူရဲ့လက်ငါးချောင်းစလုံးကို
တပြိုင်တည်းမင်မှာနှိပ်ပြီးယူရင် လက်မနေရာမှာ စွေစောင်းစောင်းဖြစ်နေလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျပဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ခင်ဗျားရဲ့စကားမှာ အဖြေပေါ်နေပြီ၊ ဒါဆိုရင်
တရုတ်မောင်ကြိုင်မှန်ပေါ်မှာ ထင်ကျန်နေတဲ့ လက်ဝါးရာက လူသတ်သမားရဲ့
လက်ရာအစစ်အမှန်ဆိုရင် မှန်တံခါးမှာ ထင်ကျန်နေတဲ့ လက်မနေရာဟာ
စွေစောင်းစောင်း ဖြစ်နေရမယ်၊ ဒါပေမယ့် မှန်ပြတင်းမှာထင်နေတဲ့ လက်ဝါးရာဟာ
ရုံးမှာလက်ဗွေယူသလို လက်လေးချောင်းတစ်ကြိမ် လက်မတစ်ကြိမ်ယူတာ

ဖြစ်နေတယ်၊ ဒါဟာ လုပ်ကြံမှုကြီးပဲဗျ၊ သဘာဝ မကျဘူး”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ လက်ဗွေအရာရှိ ကိုအေးသိန်းသည် ဂျမဒါမင်းထင်၏ စကားကို မငြင်းဆန်နိုင်ဘဲ ဝန်ခံရလေ၏။

xxxxxxxxxx

ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က တရားခံကို တိတိကျကျ ဖော်ထုတ်ကာနီးမှ ဂျမဒါမင်းထင်ကြောင့် လွဲရမလိုဖြစ်နေသဖြင့် မကျေမချမ်းဖြစ်ကာ

“ဒီအချက်လေးတစ်ခုတည်းနဲ့ စိန်ပိုးတီ မသတ်ဘူးလို့ သက်သေမပြနိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ဦးဘကြိုင်ပြောတာ မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ်ဘက်က ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အထားတွေ ပြဦးမှာပါ”

ဟု ဆိုကာ စိန်ပိုးတီထံမှ ယူဆောင်ထားသော လက်ဝါးရာလေးချပ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏။ ။

ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က ဂျမဒါမင်းထင်ယူဆောင်လာသော လက်ဝါးရာများကိုကြည့်၍ အံ့သြဟန်ဖြင့်

“ဒါ ဘယ်သူ့လက်ဝါးရာတွေလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က

“စိန်ပိုးတီရဲ့ ယခုလက်ရှိ လက်ဝါးရာတွေကို ကျုပ်နှိပ်ထားတာဗျ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးဘကြိုင်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့်

“ဪ ... ကျုပ်သိပြီ၊ ဂျမဒါမင်းထင်ကို စိန်ပိုးတီက အမှုလိုက်ဖို့

ငှားလိုက်ပြီကိုး၊ ဒါကြောင့် စိန်ပိုးတီ မလွတ်လွတ်အောင် ထွက်ဆိုနေတာပေါ့၊
ဆင်သေကို ဆိတ်သားရေနဲ့ ဖုံးလို့မရဘူး ဂျမဒါ”

ဟု ပြောလိုက်၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းခါယမ်း၍

“ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ပေါင်းလာတာ ကြာပြီ၊ ကျုပ်စိတ်ဓာတ်ကို မသိသေးတာ
အတော်ညံ့သေးတာပဲ၊ စိန်ပိုးတီမှာ အပြစ်ရှိရင် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဖမ်းပေးမယ်ဗျာ၊
ဟောဒီမှာ စိန်ပိုးတီရဲ့ ယခုလက်ရှိ လက်ဗွေရာတွေကို လက်ဗွေအရာရှိ
ကိုအေးသိန်းကို ကြည့်ခိုင်းလိုက်ပါ”

ဟု ပြောကာ လက်ဝါးရာနှစ်ရွက်ကို ဦးဘကြိုင်အား ကမ်းပေးလိုက်၏ ။
ဦးဘကြိုင်က ပိုင်နိုင်သော အမူအရာဖြင့်

“ဂျမဒါရဲ့ လက်ဗွေရာတွေက စိန်ပိုးတီရဲ့ လက်ဗွေအစစ်အမှန်
ဆိုရင်တော့ ကျိန်းသေတူရမယ်ဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ လက်ဗွေအရာရှိ ကိုအေးသိန်းသည် လက်ဗွေရာများကို
သေချာစွာကြည့်၍ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

“တူတော့တူတယ်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် ...”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်က

“တူရမယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင်မ ပြေးလို့မလွတ်ဘူးလို့
ကျုပ်ပြောတာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ လက်ဗွေအရာရှိ အေးသိန်းသည် ခေါင်းခါယမ်း၍

“ကျုပ်စကားမဆုံးသေးဘူးဗျ၊ တူတော့တူတယ်၊ ဒါပေမယ့် မှန်ပေါ်က
လက်ဗွေရာက စိန်ပိုးတီရဲ့လက်ရာ မဖြစ်နိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏ ။ အေးသိန်း၏ စကားကြောင့် ဌာနအုပ်ဦးဘကြိုင်က
နားမလည်ဟန်ဖြင့်

“ခင်ဗျားက လက်ဗွေအရာရှိ တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီး ဘာဖြစ်လို့ စကားကို နှစ်ခွန်းပြောရတာ လဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ရက်ကပဲ မှန်ပေါ်ကလက်ရာနဲ့ အင်းစိန်ထောင်က လက်ဗွေရာတူနေတယ်ဆို”

ဟု မေးမြန်းလေ၏ ။ လက်ဗွေအရာရှိ အေးသိန်းက

“ဂျမဒါရဲ့လက်ဗွေရာတွေက နောက်ဆုံးနှိပ်ယူထားတဲ့ လက်ဗွေရာတွေဗျ။ စိန်ပိုးတီရဲ့လက်မှတ်နဲ့ နေ့စွဲတွေပါတယ်၊ စိန်ပိုးတီရဲ့ နောက်ဆုံးလက်ဗွေရာ လက်ညှိုးမှာ ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တစ်ခုလို အစင်းကြောင်းတစ်ခုတွေ့ရတယ်၊ မှန်ပေါ်က လက်ရာပေါ်မှာ အစင်းကြောင်းမတွေ့ရဘူး”

ဟု ပြောလေရာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်သည် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး

“ဒါကတော့ စိန်ပိုးတီဟာ လူသတ်မှုကျူးလွန်ပြီးမှလက်ကို ဒဏ်ရာရအောင် ဖန်တီးပြီး လက်ဗွေရာပြောင်းအောင် လုပ်လို့ရတာ ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ဦးဘကြိုင်ကို ကြည့်၍

“ကျုပ် သေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီးပြီ၊ သူ့ရဲ့ဒဏ်ရာက အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ကျော်လောက်က ဒဏ်ရာပဲ၊ ထောင်က ထွက်လာပြီးမှ ရတဲ့ဒဏ်ရာဗျ၊ ဦးဘကြိုင် ... လူသတ်မှုနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး စိုးရိမ်သောက သိပ်မထားပါနဲ့၊ တရားခံကို ကျုပ် မရရအောင် ဖမ်းပေးမှာပါ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်သည် ဂျမဒါမင်းထင်ကို မယုံဟန်ဖြင့်ကြည့်၍

“ဂျမဒါမှာ ဒီပြင်သစ်လွန်စတွေရှိသေးလို့လား”

ဟု မေးမြန်းလိုက်၏ ။ ဂျမဒါမင်းထင်က ခေါင်းညိတ်၍

“ကျုပ်နောက်က လိုက်ခဲ့ကြပါ”

ဟု ဆိုကာ ဌာနအုပ် ဦးဘကြိုင်တို့ကို ဦးဆောင်၍ တရုတ်မောင်ကြိုင်၏
ခြံဝန်းထဲသို့ ဆင်းခဲ့၏ ။

xxxxxxxxxx